

van ca. 270.000 m³, ongeveer 10 maal de grootte van het pand aan de De Lairesestraat, en berekend op 1300 studenten.

De groei van de V.U. is wel eens verbijsterend genoemd. De mogelijkheid daartoe, in financieel opzicht, lag in de Hogeronderwijs-wet van 1947, met de daaruit voortvloeiende overheidssubsidie in de stichtingskosten en in de exploitatiekosten der universiteit. Maar er mag toch ook bij ons diepe dankbaarheid zijn, dat de mogelijkheden ook werkelijkheden werden: dat wij nu zes faculteiten hebben, met bijna in iedere faculteit meer studierichtingen dan voorheen. Het aantal studenten passeerde in 1947 de 1000, in 1955 de 2000, en nu — naar de rector-magnificus ons mededeelde — is in 1960 de 3000ste student ingeschreven.

Het zij hier met ootmoed gezegd: het is niet onze verdienste, maar — naar wij geloven — is het Gods zegen. Doch het zij ook gezegd: deze groei legt ook groter verantwoordelijkheid op ons: verantwoordelijkheid

in de zo gewijzigde omstandigheden voor de handhaving van het doel en van het karakter der V.U. Zij wil immers zijn, welbewust, een universiteit met een reformatorisch stempel en het reglement voor de V.U. verlangt, dat allen, die aan haar en voor haar werkzaam zijn (directeuren, curatoren, docenten en studenten) de universiteit hebben dienstbaar te maken „aan de bevordering van Gods eer, en van godzaligheid in den lande”, en — voeg ik er aan toe — in de wereld. Zo is zij van nationale en van internationale betekenis.

Het is ons een grote eer, excellentie, dat u als Minister van onderwijs, kunsten en wetenschappen, aan deze dag relief wilt geven door uw aanwezigheid en door uw bereidheid, de eerste paal van dit gebouw te slaan. Met uw departement, waarvan wij ook verschillende hoofdamttenaren met vreugde begroeten, hebben wij door ons zeer gewaardeerde betrekkingen. Uw departement zou ik haast met een ouderwetse term de „voedsterheer” van onze universiteit kunnen noemen, al stellen wij er onze eer in, onze zelfstandigheid te bewaren, ons zelfbeschikkingsrecht te handhaven en voortdurend waakzaam te zijn, dat wij „ons zelf” mogen blijven. Daarvoor hebben wij bij u altijd begrip gevonden. Uiteraard was er wel verschil van mening over uitlegging van de wettelijke bepalingen, maar wij danken u bij deze gelegenheid zeer voor de tegemoetkoming aan onze verlangens, soms op verrassend snelle wijze, dit ter beschaming van het smalend spreken over de trage tred van de ambtenarij.

Excellentie, laat de snelheid, waarmee straks de paal de grond ingaat, een symbool blijven van de vlugge behandeling door uw departement van onze universiteitszaken.

De plannen voor deze bouw hebben wel eens met tegenslag te kampen gehad, maar, mogen wij zeggen, zijn toch met voortvarendheid behandeld. In juni 1958 werd de werkkommissie hiervoor ingesteld, onder presidium van ir. Doets, nadat reeds de ziekenhuiscommissie onder voorzitterschap van mr. H. Bos Kzn. jarenlang gewerkt had voor de bouw van het ziekenhuis. Op 21 augustus 1958 werd prof. ir. H. T. Zwiers als architect benoemd, die hier uiteraard ook met vreugde door ons begroet wordt, samen met zijn

„De Universiteit op weg”

President-curator mr. dr. Donner, minister Cals en president-directeur J. Wilschut (van links naar rechts) op het bouwterrein van de Vrije Universiteit, op weg naar de bouwput.

